

Forlagsstilleren (Henning Jensen): Jeg er naturligvis ganske enig med den højtærede Minister i, at i Folketirkens Bygninger der bør alene Folketirkens Præster have Ordet. Men Sagen er den, at alle Mennesker skulle begraves paa Folketirkens Kirkegaarde. (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Nej, det staar der ingen Steder. De anerkendte Troessamfund kunne begraves paa deres egne Kirkegaarde!). Ja, de Troessamfund, der have deres egne Kirkegaarde. Men Troessamfund kunne ogsaa være i en saadan Stilling, at de maa begrave deres døde paa Folketirkens Kirkegaarde. Man kan altsaa godt sige, at der skulle alle Mennesker begraves. Nu er det, som dette Forslag gaar ud paa, at give disse Mennesker Tilbælselste til at blive begravede med deres egne kirkelige Ceremonier. Den højtærede Minister siger, at det kan man ikke forlange, at Folketirken skal taale. Jeg siger, saa snart dette Forslag, som her foreligger, bliver til Lov, saa kan man ikke alene forlange, at Folketirken skal taale det, men saa skal den taale det, og den ærede Minister maa indrømme, at der dog er en meget væsentlig Forskel paa Kirkebygninger og Kirkegaarde. Det kunde f. Eks. aldrig falde mig ind at komme med Forslag om, at anerkendte eller ikke anerkendte Religionsfamunds Præster skulle have Lov til at prædike i Folketirkens Bygninger. De kunne jo nemlig skaffe sig andre Bygninger andre Steder, hvor de kunne tale, og derfor er det en Ting, som det aldrig kunde falde mig ind, skønt jeg vilde anse det for klogt, om Folketirkens Præster frivilligt vilde aabne deres Kirker for alle, der vilde tale der, og det er jo forøvrigt ogsaa slet. En helt anden Ting er det imidlertid med Kirkegaardene, da alle Mennesker — undtagen nemlig disse enkelte anerkendte Troessamfund, naar de have deres egne Kirkegaarde — skulle begraves der, og jeg haaber, at den højtærede Minister vil indrømme, at der kunde Folketirken, uden at man kan sige, at den var særlig tolerant, gerne give Lov til, at der blev talt af alle og enhver, eller ogsaa maatte Folketirken arbejde hen til, at vi kunne faa særlige Kirkegaarde, hvor dette kan ske.

Bingel: Jeg vil blot gerne sige med Henhyn til Digbrændingsagen, at hvis det skulde stille sig saaledes, at Folketirken vilde forhindre sine Præster i at forrette Ceremonier ved en Digbrænding, naar en saadan kom, saa vilde det ganske sikkert føre til, at vi Fritænkere, der, som jeg før sagde, kun ved en tynd Traad føle os forbundne med Folketirken, vilde træde ud af Folketirken. Jeg ønsker tillige at sige, at hvis det skulde ske, at der fra højere Steder blev lagt Hindringer i Vejen for Digbrænding, der er en sund og naturlig Ting, da det er i fuldstændig Overensstemmelse med Menneskets Rettigheder, at man faar Lov til at stedes til Jorden paa den Maade, som man selv vil — saa vil det store Frastød komme, det skal jeg love den ærede Kultusminister, og jeg skal sætte mig i Spidsen derfor. Jeg tror, at Folketirken skal komme til at fortryde det, hvis den stiller sig paa den Maade!

N. J. Larsen: Det er kun en kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre til det ærede Medlem fra Langeland (Brandes). Jeg vilde nødig misforstaaes af ham, da vi i saa lang Tid have været i god Forstaaelse om, hvilken Politik vi burde føre her i Folketinget. Han lod mig høre, at jeg havde kaldt Forslaget for en Stump. Det er ganske vist, det har jeg gjort, men jeg har ikke bebrejdet den ærede Forlagsstiller, at det er en Stump; tværtimod, Stumper kunne ogsaa være gode, og jeg veed ikke bedre, end at jeg hidtil har været enig med det ærede Medlem i, at Folketinget burde, saavidt muligt holde paa Stumperne. Det, jeg har anset over, er, at det foreliggende Forslag er en daarlig Stump, at det er en Stump, som ikke kan afgive et brugeligt Grundlag for en Lov. Og det forekommer mig i øvrigt, at det ærede Medlem selv erkendte, at alle Forslagets enkelte Bestemmelser kunde være gode, naar de bare blev de Lavede om. Men det er ikke noget hvidligt Grundlag at bygge på, det er jo kun det gamle: „Det kan blive en udmærket Kniv, naar den blot faar et nyt Blad og et nyt Stæft“. Det er aabenbart ikke det bedste Grundlag at bygge en parlamentarisk Forsamling, naar man ønsker en Sag fremmet.